

DZIENNIK URZĘDOWY

Departamentu Płockiego.

w Płocku, dnia 4. Marca 1815.

Boni civis est, nosse instituta et leges civitatis, iisque obtemperare.

Obwieszczenie.

Z wydziału administracyjnego Sekcyi I. Względem likwidowania pretensyi przez wojskowych, z niewypłaconego im żołdu pochodzących.

PREFEKT Departamentu Płockiego
do

wszystkich WW. Podprefektów.

Stosownie do wydanego przez Ministerium Woyny, na mocy Uchwały Rady Najwyższej z dnia 26. Stycznia r. b. Reskryptu, pod dniem 15. Lutego r. b. datowanego, zawiadamiam WW. Podprefektów, iż odebrałem zalecenie przyjmować także pretensye z niewypłaconego za czas od 1. Lutego do ostatniego Maia 1813. roku, to jest: za 4 miesiące należnego żołdu tych iednak tylko wojskowych, którzy od dnia 1. Czerwca tegoż roku po wyjściu za granicę Xięstwa, przeszli na żołd francuzki, i one wedle złożyć się miały Xiążek żołdowych likwidować.

O takowym więc postanowieniu Rządu mają WW. Podprefekci przez zwyczajne publikacye obwieszczać wszystkich wojskowych, którzy w ich powiatach znajdować się mogą, i ónychże ośrzedz, iż z podaniem takowych pretensyi, (które iednak koniecznie Xiążeczkami żołdowymi udowodnić powinni) w prośb do biora mego, lub też przez WW. Podprefektów udać się mogą, i że w krótcie w podawaniu podobnych pretensyi termin prekluzyi oznaczonym będzie.

w Płocku, dnia 22. Lutego 1815.

A. Sumiński, Z. P.

Plichta, S. j.

Z wydziału administracyjnego Sekcyi II. Względem Dezerterow.

PREFEKT Departamentu Płockiego
do

wszystkich WW. Podprefektów, Woytów, Burmistrzów, oraz WW. Obywateli i wszelkiej kondycyi mieszkańców.

Odebrana przy reskrypcie Dyrekeyi Ministerii Spraw Wewnętrznych, na dniu 25. b. m. Nr. 511. wydanym, Uchwałę Najwyższej Rady w dniu 21. b. m. względem zbiegów i Dezerterow, tak z woyska

polskiego, iako i z woysk Nayasnieyszego Imperatora w kraju tuteyszym ukrytych zapadła, w słowach:

„RADA NAYWYŻSZA TEMCZASOWA XIESTWA WARSZAWSKIEGO.

„Zważając, iż mnożstwo deztererow i zbiegow tak z woyską polskiegogo teraz do Polkow swych powołanych, iako też z woysk Nayasnieyszego Imperatora Jmci w kraju tuteyszym ukrytych znaydować się ma, w celu zapobieżenia występniemu tychże zbiegow przechowywaniu stanowi:

1. „Jż przepisy krajowe Urządzeniami Kommissyi Rządzącej d. d. 12. Marca 1807. i Dekretem Krolewskim d. d. 14. Stycznia 1812. wskazane, kary tak na przechowywujących deztererow i urlopników, którym czas urlopu już wyszedł, iako też na Urzędników mieyscowych, wymienionych zbiegow w gminach swych niedochodzących stanowiące, w całej swej mocy i ostrości wykonanemi mieć chce.

2. „Jż wymienione przepisy Krajowe, nie tylko do deztererow i urlopników woysk polskich teraz do Polkow swych powołanych stosują się, ale nadto, też kary na przechowywanie i niedochodzenie ukrytych po gminach deztererow i zbiegow woysk rossyjskich rozciągają się, i takowe przez władze właściwe Kraiowe ściśle zastosowane być winny. Przy wyprowadzeniu atoli Indagacyi o ukrycie deztererow woysk rossyjskich, w celu przekonania się, czyli rzeczywiście obwiniony jest winnym, lub nie, dodanym być ma przez władzę właściwą woyskową ieden Officier rossyjski iako delegowany, który przy Indagacyi całkowitej przytomnym być winien.

„Uchwała ninieysza nie tylko przez wszystkie Gazety i Dzienniki Krajowe publikowaną, ale nadto wszystkim Władzom Sądowym i administracyjnym przestaną być ma. Władze zaś administracyjne obowiązane są, nietylko Uchwałę ninieyszą, ale nadto wyżej wymienione Urządzenia Krajowe w Kościołach wszystkich wyznań po trzyroc od czytania kazań, i przez Cyrkularze po Powiatach do wiadomości wszystkich mieszkanców natychmiast bez żadney zwłoki pod własną odpowiedzialnością podać; Ze zaś publikacya takowa znacznego przeciagu czasu wymaga, i czas zad się uczynienia oneyże zastosowaniem być musi, za czem wtem celu, przepisy kar wyżej wymienionych, po upłynieniu dopiero czterech tygodni od publikacyi ninieyszey Uchwały, zastosowane być mogą.

Działo się w Warszawie na Seffyi, dnia 21. Stycznia 1815.

(podpisano) Wawrzecki. Za zgodność Kluczewski.

niemniej w skutek teyże Uchwały Urządzenie bywszey Kommissyi Rządzącej d. d. 12. Marca 1807. wydane w słowach:

KOMMISSYA RZĄDZĄCA.

„Rozważywszy uczynione nam przez W. Xięcia Dyrektora Woyny
„przełożenie, że zbiegli z Korpusow swoich w znaczney liczbie Kanto-
„niści nie udali się za granicę, ale się po Kraiu tulią, albo w dobrach
„Obywatelow, żąd ich dostawiono ukrywaia, a do lekkomyślności ta-
„kiego postępku byż im mogła pochopem niewygoda, albo brak umun-
„dowania, którym w zbyt trudnych okolicznościach zapobieżć nie było
„w mocy ich przełożonych: uznaliśmy słuszną i godną Urzędowania na-
„szego rzeczą, wszystkim zbiegłym do dnia dzisiejszego Kantonistom
„winę przebaczyć: iakoż przebaczamy, iezeli w przeciągu czterech ty-
„godni na mocy niniejszego naszego pardonu powszechnego do Kor-
„pusow powroć, i Kommandantom swoim meldować się będą, mieć chć,
„żeby po upłynieniu tego czasu, od czasu publikacyi, z Kantonistami
„zbiegłemi postąpio było wedle rygoru Praw Woyskowych. Stanowie-
„my przytym, że Obywatele, którzyby Kantonistów zbiegłych w dobrach
„swoich przechowywali, albo wiedząc o nich, pobytowi ich u siebie
„pobłażali, iezeli w przeciągu tego samego czasu Korpusom, do których
„oddani byli, ich nie dostawia, karze tysiąca złotych podpadną.

Niniejsze Uchwały ogłoszenie zwykłym sposobem przez Izby admini-
stracyjne Departamentowe, W. Xięciu Dyktorowi Woiennemu polecamy,

Działo się w Warszawie na Seßyi, dnia 12. Marca 1807.

(L. S.) (podpisano) S. Malachowski, Prezes.

JOZEF XIĘŻE PONIATOWSKI, Dyktor Woyny.

Jan Łuszczewski, Sekretarz Jeneralny.

nadto Dekret Krolewski de data 14. Stycznia 1812. zapadły w słowach:

„Wypis z protokołu Sekretaryatu Stanu

w Pałacu Naszym w Dreźnie dnia 14. Stycznia 1812. r.

„FREDERYK AUGUST

„z Bożey łaski Krol Saski, Xięże Warszawski etc. etc.

„Zważywszy, iż chcąc skutecznie Dezercyi w głąb kraiu Woyska Naszego Xię-
„stwa Warszawskiego zapobieżć, przepis Artykułu 47. Dekretu pod dniem 9. Maia
„1808. uzupełnić potrzeba: zważywszy, iż spieszne wykonanie przepisów dążących
„do zapobieżenia dezercyiom koniecznie jest potrzebnem, zważywszy na koniec, iż
„zamiar ten drogą administracyjną najskuteczniej może byż osiągnięty, na wniesie-
„nienie Ministra Woyny i po wysłuchaniu Naszey Rady stanu postanowiliśmy i sta-
„nowimy co następuje:

„Art. I. Zostawiając w swojej mocy Prawo Kommissyi Rządzącej, karę tysiąca
„złotych polskich za przechowanie dezertera, i dochodzenie oncy w Sądach Krymi-
„nalnych stanowiące, wymierzenie i wykonanie kar niniejszym Dekretem wskaza-
„nych na Urzędników przekonanych o zaniedbanie śledzenia dezertrow lub urlopników
„nie powracających na terminie wyścicia urlopu, władzom administracyjnym powierzamy.

„Art. II. Skoro w Pułku potrzeźono będzie, że żołnierz zbiegł, Pułkownik to

„Natychmiast zamelduje Generałowi Kommanderującemu Departamentem, z którego
„zbieg jest rodem. Generał tam Kommanderujący wezwie niezwłocznie Prefekta,
„aby kazał śledzić i schwytanego przystawić do swego respective Pułku.

„Art. III. Takowe wezwanie odebrawszy Prefekt, winien jest natychmiast prze-
„stać Podprefektowi właściwemu, a ten niezwłocznie wyda rozkaz do Woyta lub
„Burmiistrza gminy, z której zbieg jest rodem, ażeby go śledził i schwytawszy do
„najbliższej Woyskowej Kommandy odesłał: Kommandy Woyskowa odebrawszy
„zbiega, wyda przystawiającemu kwit z wyszczególnieniem Imienia, nazwiska, lat,
„broni i Pułku do którego należy zbieg przystawiony, o czym Generał Kommande-
„rujący w Departamencie uwiadomionym przez władzę cywilną będzie.

„Art. IV. Gdyby po ściśtem śledzeniu okazało się, iż zbieg nieznajduje się w
„gminie, natenczas Woyt lub Burmistrz przez Podprefekta donieść o tem winien Pre-
„fektowi, który Generała Kommanderującego w Departamencie, a ten Połkownika
„uwiadomić o tem jest obowiązany.

„Art. V. Gdyby po nastąpiłym śledzeniu kiedykolwiek jeszcze zbieg poka-
„zał się w gminie, Woyt lub Burmistrz przytrzymać go natychmiast i słosownie do przepi-
„su powyższego Artykułu III odesłać do najbliższej Woyskowej Kommandy powinien.

„Art. VI. Gdyby z czasem dowiedzionem było, iż zbieg pod czas śledzenia
„był w gminie, lub później w gminie pokazawszy się, nie został przytrzymanym i
„odesłanym, na tenczas Generał Kommanderujący w Departamencie wezwie Prefekta
„o wymierzenie kary, na Prezydenta, Burmistrza, lub Woyta, który zbiega niedbale
„śledził, lub umyślnie zataił. Ta kara za pierwszym zdarzeniem nie mieysza iak
„złot. trzytysia, a nie większa iak złot. sześćset, a to słosownie do stanu i możności U-
„rzednika być powinna. Procz tego winny Urzędnik obowiązany będzie wynad-
„grodzić szkodę uczynioną Pułkowi w efekciach Skarbowych przez zbiega zabranych,
„rzetelność zaś i obrachunek tej szkody przez Radę gospodarczą podane, zaswiadcza
„Generał Kommanderujący w Departamencie i Dyrektor Generalny popisów.

„Jeżeli Urzędnik już raz ukarany za niedbalstwo podobnego przewinienia, pow-
„tornie dopuści się, na tenczas procz powyższej kary i wynadgrożenia Pułkowi,
„oddalonym od Urzędu być powinien.

„Jeżeli zaś po raz się, iż powtornie dezertera umyślnie zataił, oprócz kar ad-
„ministracyjnych wżętych wymierzonych, po kary prawem Kryminalnym przepisane
„do Sądu oddany będzie.

„Art. VII. O ogłoszenia niniejszego Dekretu żadne urlopy Woyskowym wy-
„dane nie będą tylko z obowiązkiem dla właściciela, aby przybywszy do gminy do
„której za urlopem udać się ma prawo, natychmiast zmeldował się Władzy miej-
„scowej, przedstawił jej służący mu urlop i o wziętym onegoż prosił.

„Art. VIII. Rownież zaleconym każdemu Woyskowemu będzie, aby mając
„powrót do swego Korpusu, przed wyśtem z gminy, w której bawić się miał
„pozwolenie, zameldował się Władzy miejscowej, i prosił aby w dzień w którym
„chce wychodzić z gminy był przez Urzędnika miejscowego na urlopie tego zapisanym.

„Art. IX. Woyskowy, który bez wzięcia urlopu powyższymi Artykułami przepi-
„saney powróci do Korpusu, aresztem ośmiodniowym ukarany będzie.

„Art. X. W celu ułatwienia takowego porządku Prezydent, Burmistrz lub Woyt,
„oprócz ogólney Księgi ludności Dekretem Naszym dnia 18. Stycznia 1810 nakaza-
„ney, utrzymywać będzie listę oddzielną przybywających do gminy za ur-
„lopem Woyskowych, i w tej zapisze dzień w którym przybywający meldowali się,

„Czas zamierzonego im urlopu i dzień w którym oświadczyli, że chcą wychodzić z gminy
„Art. XI. Gdyby urlopnik po wyszłym terminie urlopu znajdował się jeszcze
„w gminie, a pozwolenia w niej bawienia dłuższego nieokazał, Woyt lub Burmi-
„strz przytrzyma go, i odesła do najbliższej Kommandy Wojskowej.

„Art. XII. Względem urlopnika któryby dwa tygodnie przetrzymał urlop, Puł-
„kownik wyżej opisanym sposobem zaimelduje Generałowi Kommandującemu w
„Departamencie, a ten tak i Urzędnicy administracyjni postąpi sobie we wszystkich
„sposobem, Artykułami II i III Dekretu niniejszego przepisanim.

„Art. XIII. W tym przypadku utrzymywana lista podług przepisu Artykułu 10.
„niniejszego Dekretu służyć będzie Wortom, Burmistrzom lub Prezydentom do u-
„sprawiedliwienia wyścia urlopnika z gminy.

„Art. XIV. Gdyby Woyt, Burmistrz, lub Prezydent nie mógł udowodnić listą
„utrzymywającą się mającą dopełnionych przez siebie, a niniejszym Dekretem przepi-
„sanych względem urlopnika formalności, a ten nieftanawszy we dwa tygodnie po
„upłynionym terminie urlopu, był za dezertera deklarowanym, Woyt, Burmistrz lub
„Prezydent, zniewolonym będzie wynagrodzić szkodę uczynioną Połkowi w E-
„fektach skarbowych przez urlopnika zabranych, stosownie do Artykułu 6 niniey-
„szego Dekretu, a gmina na miejsce nieftawiającego, wybierze kusem zastępcę dla
„Połku, z którego urlopnik uszedł.

„Art. XV. Gdyby zaś okazało się, że Woyt, Burmistrz lub Prezydent wiedział
„o ukrywającym się w gminie urlopniku, urlop swoy przetrzymującym, a takowego
„nie przytrzymał, w tedy podług Artykułu 6. postępowane będzie z nim.

„Art. XVI. Ile razy stosownie do Artykułu 23. Dekretu Naszego 18. Stycznia
„1810. Prezydent, Burmistrz, lub Woyt, będzie w przypadku sporządzenia wy-
„śtu słownego z człowieka nowo przybytego do gminy i zameldowanego mu przez
„właściciela domu w którym się znajduje, a niebędącego wftanie złożyci przyzwoi-
„tego zaświadczenia, szeregolejsza na to baczność dana byćż ma, czyli człowiek
„takowy do wojska nie należy, a jeżeli się należącym do wojska byćż okaże, w
„tenczas już nie do właściwey gminy, lecz podług przepisu Artykułu III ninieysze-
„go Dekretu do najbliższej Kommandy wojskowej odstąpienia byćż powinien.

„Art. XVII. Gdy Prezydent, Woyt, lub Burmistrz w celu przekonania się, czyli czło-
„wiek obcy do gminy przybył iżli do inney gminy należącym, albo należącym do Woy-
„sha, lub tylko do gatunku wftę czegow uzna potrzebę przytrzymania lub aresztowania
„onogoż, takowe przytrzymanie lub aresztowanie dłużej nad 24 godzin trwać nie powin-
„no, i Prezydent, Woyt, lub Burmistrz po upłynieniu tego czasu, postąpi sobie z czło-
„wiekiem zatrzymanym podług przepisu do kondycji człowieka stosownych.

„Art. XVIII. Każdy któryby Podprefektowi, Prefektowi lub Generałowi Kom-
„mandującemu w Departamencie doniósł, że się znajduje w gminie zbieg, lub urlo-
„pnik przetrzymujący czas zamierzony, skoro tak wyśchwytany będzie, odbierze nadgro-
„dyżt tych zł. z fundusza kar mających się sptać przez urzędników przewinających.

„Art. XIX. Generałowie Kommandujący w Departamentach upoważnieni są
„śledzić p. t. emnie pu wszelkich gminach, jeżeli się nie znajduje w nich zbieg,
„lub urlopniak niewracający, a takowego wychytawszy wezwać Prefekta o wymie-
„rzenie kary na niedbatego lub występnego Urzędnika.

„Gdyby zaś potrzeba brojney rewizyi gminy iakowej okazać się kiedy miała,
„takowa tylko na przedstawienie Ministra Naszego woyny iakowej okazać się kiedy miała,
„zwoleniem nastąpić może.

„Art. XX. Gdy rozrządzenia w niniejszym Dekrecie zawarte, są tylko upo-
rządkowaniem dokładniejszym przepisów Artykułu 47. Dekretu Naszego dnia 9.
„Maja 1808. oraz Artykułu 25. Dekretu Naszego 18. Stycznia 1810. r. mieć chcemy,
„aby też urządzenia rozciągnięte były i do tych zbiegów lub urlopników, którzy
„dotąd po gminach znaydują się.

„Art. XXI. Kary pieniężne tak od prywatnych iako i Urzędników w skutku
„niniejszego Dekretu ściągane, do Kas publicznych Powiatowych wpływać będą,
„zapłata jednak za Effekta zbiegłego za posrednictwem Prefekta lub Podprefekta
„do Półkow oddawana być ma prosto i przed wpłynieniem onay do Kasy Powiatowey.

„Dopełnienie niniejszey Naszey woli, i umieszczenie w Dzienniku Praw Mini-
„strom Naszym Xięstwa Warszawskiego w czym do ktorego należy zalecamy.

(podpisano) FREDERYK AUGUST, przez Króla:

Minister Sekretarz Stanu Stan. Breza. (L. S.) Zgodno z Oryginałem Minister Se-
kretarz Stanu Stan. Breza. Zgodno z Oryginałem Prezes Rady Ministrów, (podpi-
sano) Stan. Potocki, Sekretarz Rady Ministrów. (podpisano) Stan. Grabowski.
Zgodność zaświadczam Minister Spraw Wewnętrznych J. Łuszczewski. Ciec-
szewski, Sekretarz Generalny.

do Publiczney podając wiadomości, zalecam iak najsilniey wszystkim WW. Pod-
prefekatom, Woytom i Burmistrzom, aby skutku iey z Urzędu iak najsilniey pod od-
powiedzialnością dopilnowali i w przypadku do przepisow sobie przez powyższe
wskazanych iak nayskrupulatniey stosowali się.

Aby zaś to wszystko każdego deszło wiadomości, Woyci i Burmistrze respective
w gminach zwyczajnym sposobem do Publiczney podadzą wiadomości, i z Ambon
wszech wyznaw ogłosić po trzykroć rozkażą, i że tego dopełnili przed właściwemi
pod odpowiedzialnością udowodnią Podprefektami.

w Płocku, dnia 30. Stycznia 1815.

A. Sumiński, Z. P.

Plichta, S. j.

Z wydziału żywności woyska. Względem dostawić się mających produktów
na Marzec i Kwiecień r. b. dla Woyska przez Liweranta Nowachowicza.

PREFEKT Departamentu Płockiego
do

wszystkich WW. Podprefektów.

Przez zarządzenie moje w dniu 23. m. b. pod Nr. 3801. wyszłe i
w Nr. 219. Dziennika Departamentowego zamieszczone, poleciłem wpra-
wdzie WWPanu, abys wezwał Obywateli do przyięcia dostawy produktów
na wyżywienie woyska przez miesiące Marzec i Kwiecień r. b. przeznac-
zonych. Uwiadomiony jednak odezwą Kommissyi nadzwyczajney po-
trzeb Woyskowych z dnia 23. m. b. Nr. 959/2459. że o dostawę tako-
wych produktów JW. Generał Intendent X. W. Graf Santi z liwerantem
Nowachowiczem wszedł w ugodę, którą Rada Naywyższa X. W., przez
Uchwałę swą z dnia 22. m. b. zatwierdziła, oświadczam przeto WWPa-
nu, że zbieranie obywatelskich deklaracyi wtey mierze potrzebnym już
nie jest. Dalsze zaś rozporządzenia, ktore w skutku powyższej Uchwa-

ty Rady Naywyższej nakazującej dostawę produktów przez liweranta okazać się być potrzebnem, później wydane zostaną.

w Płocku, dnia 23. Stycznia 1815.

A. Sumiński, Z. P.

Plichta, S. j.

Z wydziału administracyjnego Sekcyi II. Względem ceny, podług której sol w przysłym miesiącu sprzedawaną będzie.

PREFEKT Departamentu Płockiego. Stosownie do uchwały Rady Naywyższej temczasowej Xięstwa Warszawskiego d. d. 11. Października 1813. r. z. zapadłej i w Dzienniku Departamentowym pod Nr. 157. wysłtym, ogłoszonej postępując, zawiadomiam Publiczność, iż sol samborska warzona, przez Kupców Kummel i Weychhann sprowadzona, podług następującej ceny w przysłym miesiącu sprzedawaną będzie, jako to:

w Magazynie Płockim	beczka iedna funt. ber. 165. ważąca po	Złt. 38.
dito	Pułtuskim	- - - - - 39.
dito	Osirołęckim	- - - - - 40.

w Płocku, dnia 27. Lutego 1815.

A. Sumiński, Z. P.

Plichta, S. j.

Z wydziału administracyjnego Sekcyi II. Względem ceny podług której sol w przysłym miesiącu sprzedawaną będzie.

PREFEKT Departamentu Płockiego. Stosując się do przepisów, oznaymnie Publiczności, iż sol szybikowa i zielona, przez Leopolda Sogera do Departamentu tutejszego sprowadzona, podług następującej ceny w przysłym miesiącu sprzedawaną będzie, iako to:

w Magazy. Płockim	iedna becz. soli szyb. 3. cent. berl. ważąca po	Złt. 81.
dito	- iedna beczka soli zieloney tyleż ważąca	- 80.

w Wyszogrodzie, w składzie pryw. ie. becz soli szyb podob. waż. - 80.

w Magazy. Pułtuskim, iedna becz. soli szyb. 3. cent. ber. ważąca - 87.

dito - iedna beczka soli zieloney tyleż ważąca - 84.

dito Osirołęckim, iedna beczka soli szyb. 3. cent. ber. ważąca - 90.

dito - iedna beczka soli zieloney tyleż ważąca - 87.

w Płocku, dnia 27. Lutego 1815.

A. Sumiński, Z. P.

Plichta, S. j.

Z wydziału administracyjnego Sekcyi II. Względem ceny, podług której sol w bieżącym miesiącu sprzedawaną będzie.

PREFEKT Departamentu Płockiego. Stosując się do uchwały Rady Naywyższej d. d. 11. Października 1813. r. zapadłej i przez Dziennik Departamentowy pod Nr. 157. wydany ogłoszonej, zawiada-

miam Publiczność, iż sol Szenebecka Liwerpolska warzona i angielska kamienna, przez JJPP. Fränkla i Leona Meldelsena do Magazynu Płockiego sprowadzona, podług następującej ceny w b. m. sprzedawaną będzie, iako to:

Jeden cent każdej soli funt. berl. 110. trzymający po Złt. 26.

Beczka zaś funtów 405 wążąca	-	-	-	-	95. gro. 22.
dito 312. dito	-	-	-	-	73. gro. 22.

w Płocku, dnia 2 Marca 1815.

Modzelewski, Z. P.

Plichta, S. j.

Z wydziału administracyjnego Sejczy II. Względem odbyć się mającej licytacji na dostawę świec dla Woyska polskiego w Modlinie konsyliującego.

PREFEKT Departamentu Płockiego. Gdy w dniu 28. Lutego r. b. iako terminie do zalicytowania dostawy świec dla woyska polskiego w Modlinie konsyliującego przeznaczonym nikt z chęcią podjęcia się tej Entrepryzy nie zgłosił, powtórny przeto termin do odbycia takowej licytacji przeznaczywszy, uwiadomiam wszystkich chęć podjęcia się tej Entrepryzy mających, iż licytacja rzeczona w dniu 15. b. m. o godzinie 10. z rana w Biorze Prefekturalnym, przed W. Radzcą Prefektury delegowanym odbywać się będzie. O kondycjach iakie do tej Entrepryzy są przepisane, każdy w terminie do licytacji przeznaczonym wiadomość powziąć może.

WW. Woyci i JJPP. Burmistrze, ninieysze obwieszczenie respective w gminach do publiczney podadzą każdego wiadomości, i z Ambon wszech wyznań ogłosić każą, a zaś atesta publikacyi spęcyalne respective Podprefektom w dni 10. złożą

w Płocku, dnia 2. Marca 1815.

Modzelewski, Z. P.

Plichta, S. j.

D O D A T E K

do

Dziennika Departamentowego pod Nrm. 220.

Obwieszczenie.

Z wydziału administracyjnego Sekcyi II.

PREFEKT Departamentu Płockiego. Już przez wydane odemnie pod dniem 26 Stycznia r. b. i w Dzienniku Departamentowym Nro. 217. umieszczone obwieszczenie, uwiadomiony każdy został, że ci żołnierze, którzy z powodu spadłej na nich sukcesyi lub ożenienia się i obciążenia gospodarstwa, powracając do służby woyskowej tracić by na tem wiele mogli, nie wprzody i nie inaczej, podług uchwały Rady Najwyższej 14/26. z. m. zapadłej, od służby woyskowej uwolnieni być mogą, aż w mieysce swoje innych zupełnie do służby woyskowej zdatnych ludzi przytławią. Odebrawszy zaś teraz Reskrypt od JW. Łaskoy Generała Gubernatora Xięstwa Warszawskiego na dniu 30. z/11. b. m. Nr. 1011. w skutek rozkazu Jego Cesarzowickiey Mości Wielkiego Xięcia Konstantego na dniu 9. b. m. zapadłego wydany, uwiadomiam ninieyszym wszystkim tak WW. Podprefektów, Woytow i JPP. Burmistrzów, iako i Obywateli, oraz interessowanych woyskowych, że ludzie na zastępców dawać się mający, winni być wzrostu słusznego, i zupełnie w każdym względzie do służby woyskowej zdolni, tak co do ciała, iako i co do fizycznych zdolności, gdyż inaczej przyjętemi niebędą. Nadto, że odbieranie takowych w przypadku nieznaidowania się wystanego w tym celu Generała, Kommendantom Departamentowym poleczone zostało.

Każdy więc z życzących sobie uwolnić się od służby woyskowej, gdy przepisane mieć za sobą będzie przyczyny do powyższego przepisu w dostawieniu zastępcy stosować się będzie.

Aby zaś ninieysze obwieszczenie każdego doszło wiadomości, WW. Woyci i JPP. Burmistrze zwyczajnym sposobem respective w gminie do publiczney podadzą wiadomości i z Ambien wszech wyznaczą ogłosić każą, a że tego dopełnili przed właściwemi Podprefektami pod odpowiedzialnością udowodnią.

w Płocku, dnia 21. Lutego 1815.

Modzelewski, Z. P.

Plichta, S. j.

Z wydziału policyjnego.

PREFEKT Departamentu Płockiego. Zaradzając niedogodności mieszkanców miasta Płocka, przez niedostatek mięsa u rzeźników mieyscowych często zdarzającej się, osądziłem za potrzebę ogłosić wolny dowóz tego artykułu do miasta Płocka z wszystkich okolic: o czem zawiadamiając rzez bydła różnego rodzaju po miastach i wsiach praktykujących, wzywam onych, aby z mięsem do tuteyszego miasta przybywali, które po opłaceniu podatku do skarbu należnego, pod nazwiskiem

konsumpcyjny na ręce Dzierżawcy, sprzedawać mogą. Miejsce do sprzedaży oznaczam przed Kościołem ewangelickim; ktoby z przywożących mięso doznać miał jakowej trudności, lub nieprzyjemności przy sprowadzeniu tego artykułu, udadź się na po zarządzenie i o satysfakcyą do J. Pana Burmistrza tutejszego, ktorey gdyby nieuzyskał, wprost do mnie zgłosić się może, pewnym będąc, wymiaru sprawiedliwości.

Urządzenie ninieysze WW. Woyci i JJPP. Burmistrze w gminach swych ogłosić obowiązani.

w Płocku, dnia 28. Lutego 1815.

Modzelewski, Z. P.

Plichta, S. j.

Sąd Pokoju Powiatu Wyszogrodzkiego.

Podaje ninieyszem do publiczney wiadomości, iż Ur. Jozef Zgliczynski, o zaboystwo lokaia Jana, z nazwiska niewiadomego, na polu wsi Słotwina w Powiecie Wyszogrodzkim, obwiniony, który dawniej w woysku polskim, w pułku 2gim ułanów pod dowoństwem Pułkowników Kwasniewskiego i Tyszkiewicza, przez lat 5. w stopniu Perucznika służył, i krzyżem złotym woyskowym ozdobiony został; później przez miesiąc 9. u W. Kampenhauzena we wsi Kuskowie, na koniec u W. Zorawskiego we wsi Luszewie przebywał, w dniu wczorayszym zbiegł z więzienia tutejszego. Opis rzeczzonego zbiegłego jest następujący:

Jozef Zgliczynski, rodem jest z wsi Zgliczyna powiatu Mławskiego, religii katolickiey, jest nieżonaty, lat ma 29, jest zaś wzrostu wysokiego, twarzy pociągłej rumianej, oczu borych, nosa miernie dużego, włosów czarnych, zarostu czarniawo: miał przy ucieczce frak sukienney ciemno zielony z czarnym axamitnym kołmierzem już przeszarżany, kamizelkę materyalną, w czarne i blade niebieskie paski, apodnie szaraczkowe sukienne, płaszcz szaraczkowy sukienney z długim kołmierzem: ktory zabrał z sobą z składu więziennego, chustkę na szyje czarną w paski, czapkę z okrągłym granatowym sukiennym wierzchem, czarnym wąskim barankiem, którą zabrał Dozorcy więziennemu, boty węgierskie.

Wzywa zatem wszystkie władze, tak cywilne jako i woyskowe, niemniej osoby prywatne, aby rzeczzonego obwinionego pilnie śledzić, a spostrzegli go przytrzymały, i pod ścisłą frażą Sądowni naszemu doświadczyć raczyły.

w Płocku, dnia 25. Lutego 1815.

Chmielewski, Podśadek.